

עת"א 58981/02 - פ מ נגד שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זמןונם, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת שבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 17-02-58981 מ(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זמןונם ואח'
תיק חיזוני: מס' תיק חיזוני

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
העוותר	פ מ (אסיר)
נגד	1. שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זמןונם
המשיבים	2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר נגד ההחלטה שלא להכלילו בסבב חופשوت.

nymoki העתירה:

- המשיבה נמנעת מלhalbיא את עניינו של העוותר בפני מב"ן ווג"ע בהיותו "עברית מין" וכן נמנעת ממנו אפשרות לצאת לחופשה.
- העוותר נמצא בקשר זוגי עם בת זוגו מזה כשתיים. הם נפגשים להתייחדות בכלא. בעובדה זו יש להשליך על זכותו של העוותר לצאת לחופשה.
- העוותר עבר כברת דרך טיפולית, חלו בו שינויים, הן ברמת השכלתו, הן ברמת תפיסת עולמו ההומניטרית, הן ברגישותו לסייע והן בגישתו לבת זוגו. הוא הציג דרכו, הכיר בעורוותיו ומוכן לקבל על עצמו את כל דרכי הטיפול כפי שיקבעו ע"י בית המשפט.
- שלילת זכותו לחופשה מהווה פגעה חמורה בזכותו לחיה חברה, לכבוד, לפרטויות ולענישה סבירה, אנושית ולא אכזרית. שלילת זכותו נעשית באופן שרירותי, ללא הנמקה ולא כל בדיקה עניינית לגבי המ██ונות.
- קביעת המשיבה בהכללו של העוותר בקטgorיה של אסירים שאינם זכאים למימוש זכויות יסוד, נוגדת את עקרונות המשפט החוקתי והמנהלי ופותחת פתח למדיניות שרירותית ומפללה, ואינה מידתית.
- המשיב לא עומד בנטל הראייתי הנדרש לפגעה בזכויות חוקתיות.

הუותר הינו אסיר פלילי המרצה עונש מאסר של 17 שנה לאחר שהורשע בעבירותimin חמורות. מסווג בקטgorיה "א" ועל כן הוא מנوع חופשות, כל עוד הקטgorיה אליה שייך לא שונתה, בהתאם להוראת פקיד החופשות.

תגובה המשיבה:

לדידה של המשיבה דין העתירה להידחות, לאחר שהגורמים המקצועים המוסמכים התכנסו ודנו בעניינו. ביום 16.9.16 הৎכנסה ועדה משולבת של וגו"ע ואלמ"ב ולאחר דין לא המליצה על יציאתו של העוטר לחופשות.

גורם הטיפול מתנגדים ליציאתו לחופשות, בטרם עברו טיפול עמוק שהיה בו כדי לאין את מסוכנותו.

מתוך עמדת גורמי הטיפול כמו גם מקביעת הוועדה המשפטית, ניתן ללמוד על אי שיתוף פעולה מצד העוטר, בנוגע לטיפול בכלל.

בחו"ד מב"נ, מתנגדים גם כן ליציאתו של העוטר לחופשות לאחר שנקבע כי מסוכנותו ביןונית - נמוכה.

דין:

בניגוד לטענת ב"כ העוטר, אין לאסיר זכות מוקנית ליציאה לחופשה. ודאי שאין מדובר בזכות שהוא בעלת מימד חוקתי. עם מתן גזר הדין, נשלל מהאסיר חופש התנווה על כל הנגרר ממנו. היציאה לחופשה הינה פריבילגיה הננתונה לשיקול דעתן של הרשותות המוסמכות (סעיף 36 לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש] תשל"א - 1971, תקנה 19 לתקנות בתבי הסוהר התשל"ח, 1978, סעיף 1.ב לפקנ"צ החופשות - רע"פ 10/7545 **סאלח נ' שב"ס** החלטה מיום 21.9.10. רע"פ 14/4811 **פלוני נ' שב"ס**, רע"פ 13/8736 **אמיר נ' שב"ס**, רע"ב 13/3818 **חפטה נ' מי' ועד**.

לא בנקל יתרוב ביום"ש בשיקול דעתם של הגורמים המקצועיים המופקדים על שב"ס, אלא במקרים חריגים בהם קמה עילה לפי כללי המשפט המנהלי. (בע"פ 2416/05 **פלוני נ' שב"ס**).

סיוגו של אסיר נקבע על ידי הגורם המוסמך בשב"ס על פי הקритריונים שנקבעו בסעיף ה' [2][ג] לפקנ"צ החופשות. ביהם"ש איננו-Amor להחליף את שיקול דעתם של גורמי המקצועי השיטופים לקבלת החלטה בשיקול דעתו שלו, אלא רק לבדוק האם התקיימו במקורה זה העילות הצדיקות התערבות שיפוטית בהפעלת שיקול הדעת (רע"פ 16/1400 **מדינת ישראל נ' זאב רוזנטשטיין**).

על פי הפסיקה רשיי הגורם המנהלי להסתמך על חוו"ד של אחד הגורמים המקצועים ואף להעדיפה על פני חוו"ד של גורם מקצועי אחר גם כאשר המלצות של שני הגורמים המקצועים שונות. כך למשל במקרים שונים ברע"פ 7891/10 **פלוני נ' שב"ס** (מפני כבוד השופט דנציגר), שם מב"ן לא התנגד ליציאת המבקש לחופשה אר וג"ע התנגדה. הבקשה לחופשה נדחתה. ביום"ש קבע כי נוכח עמדתו של וגו"ע, אין לומר כי החלטת המשיב להעדיין את חוו"ד וגו"ע על פני חוו"ד מב"ן הינה בלתי סבירה (ראה גם רע"פ 8734/08 **פלוני נ' מדינת ישראל, רע"פ 5713 פלוני נ' שב"ס** ורע"פ 10475/09 **פלוני נ' שב"ס**).

סוג העבירה, טיבתה ונסיבותיה, מהוות אחד השיקולים גם לעניין הסיווג של האסיר וגם לעניין החופשה (סעיף יב. 2 [ג] 1 וכן סעיף ג.1 לפרק א' לפ肯"ץ החופשות).

החוoba לקבל את חוו"ד הגורמים המקצועים, מב"ן, אלמ"ב, וגו"ע כאשר מדובר ב"עברית מין" בתוך המשפחה נקבעה בפרק כ"ז לפ肯"ץ החופשות.

כתב האישום מפרט שורה ארוכה של מעשים מיניים קשים וסוטים שביצע העוטר בבתו הקטינה, לאורך שנים. הוא הורשע בעבירות של אינוס בן משפחה, ניסיין לאינוס בן משפחה, מעשה סדום בין משפחה, ניסיין לביצוע מעשה סדום בין משפחה, מעשה מגונה בן משפחה, הדחה בחקירה בניסיבות מחמירויות, תקיפת קטן חסר ישע על ידי האחראי; העוטר הודה בעבירות המוחוסות לו כנזכר לעיל, במסגרת הסדר טיעון, ולאחר מכן כתוב האישום תוקן נכללו בו העבירות האמורות. בגזה"ד כותב ביום"ש:

"**בתוקף תפקידנו נחשפים אנו, לעיתים לפרשות מזעדיות ומופלאות בחומרתן של עבירות מין, אך נדמה שהמדובר במקרה הנוכחי עולה בחומרתו של מה שידוענו והעונש שאנו עומדים לגזר על הנאשם לשkapf ذات, בתסיקיר שהוגש ביום"ש מפרט עורק התסיקיר את העובדות והניסיונות כעולה גם מכתב האישום, והמצביות על תכנון מוקדם, חזירויות במעשים ושימוש באיהם כדי להימנע מחשיפה והקושי של הנאשם לגלות אמפתיה אמיתית כלפי בתו.**"

בדוח גורמי הטיפול אשר צורף כנספח לכתב התשובה צוין כי וגו"ע מיום 4.9.16 לא המליצה על שחרור מוקדם או יציאה לחופשה.

ביום 26.12.16 נפגש העוטר עם נציג רש"א, לא נמצא מתאים לתוכנית המשך בפיקוח רש"א. צוין כי יש צורך בטיפול בעניין התמכרות ולאחר מכן טיפול ייעודי לעבריני מין. לאור המלצות רש"א הוצע לעוטר טיפול בהתכרכות לעבריני מין, אך הוא סירב להשתלב בטיפול שהוצע לו.

מסקנות חוו"ד של הוועדה המשותפת אלמ"ב וגו"ע היא, שמדובר באסיר בעל רקע התמכרות לאלכוהול, ההתרשםות היא כי קיימת אצלו קושי רגשי ומשמעותי לשוחח אודות העבירות, חסר מוטיבציה לטיפול, ומשתף פעולה באופן חלקקי. לא עבר תהליך טיפול ממשמעותו כלשהו בתחום ההתכרכות או בתחום עבריני המין. חברי הוועדה התרשמו כי לא חל

שינוי בעוטר מАЗ הדינום הקודמים, לא חלה הפחתה במסוכנותו הגבוהה ועל כן לא הומלץ לחופשות ולחזרור מוקדם.

בנוסף לכך, גם מב"ן מתנגד ליציאתו לחופשה.

ההחלטה המנהלית מעוגנת היטב ונסמכת על חוות'ד של כל הגורמים המצביעים המוסמכים. אין מקום להתרבות שיפוטית בה.

העתירה נדחתת.

**ניתנה היום, כ"ט איר תשע"ז, 25 Mai 2017, בהעדך
הצדדים.**